

[Dohrmann]

På en måde synes Fremskridtspartiet, det er meget prisværdigt, at Det Radikale Venstre, på samme måde som Fremskridtspartiet i øvrigt har gjort, fremsætter forslaget, men jeg vil godt sætte et stort spørgsmålstegn ved hjertet hos De Radikale. Sandheden om Det Radikale Venstre og deres position her i Folketinget er, at uanset hvad de ønsker gennemført og virkelig kæmper for, har de en mulighed for at få det tvunget igennem.

Når man tager beslutningsforslaget og konstaterer, at det er formuleret således, at Folketinget opfordrer regeringen til i foråret 1988 at fremsætte et lovforslag, så ved vi jo alle sammen, at et forslag, der bliver fremsat i foråret 1988, ikke kan nå at komme til første behandling. Så rejser Folketinget hjem på sommerferie, og dermed ryger lovforslaget direkte i syltekrukken. Det vil man dække sig ind under på det tidspunkt, hvis altså beslutningsforslaget skulle blive vedtaget.

Derfor spørger jeg mig selv, selv om jeg håber, at det ikke forholder sig sådan: Ønsker Det Radikale Venstre virkelig forslaget vedtaget? For så mener jeg, at mulighederne for at få det trumfet igennem er til stede. Vi har hørt Socialdemokraterne udtale sig sympatisk om det. Vi har også hørt SF. Vi støtter forslaget fuldt ud og har gjort det gennem alle årene. Så lad os nu få det vedtaget.

Det er det rene pjat, man står og siger, at det er så og så kompliceret. Privatpersoner og virksomheder dynger man byrder over på, man gennemfører den ene ting mere restriktivt end den anden. Det har man overhovedet ingen betænkeligheder ved. Men at sådan noget som offentliggørelse af partiernes regnskaber skulle være så kompliceret, at det ikke kan lade sig gøre, er noget vrøvl, og det ved de, der står og siger det, men noget skal de selvfølgelig sige.

Når man i øvrigt står og udtrykker sympati for forslaget, ved vi jo godt, at det kun er, fordi man ved, at offentligheden er ret interesseret i denne sag. Man forstår ikke, at de politiske partier faktisk efterhånden er de eneste, man ikke kan forlange et offentliggjort regnskab af, og selvfølgelig kan partierne også uden nogen som helst problemer aflægge et regnskab, som bliver offentliggjort. Det er faktisk bare at dække sig selv ind.

Jeg ved udmærket godt, at nogle af de partier, der modtager økonomisk bidrag, ikke bry-

der sig om at få det frem i offentligheden. Men som den socialdemokratiske ordfører sagde: Hvis man giver bidrag til et politisk parti, er det da ikke noget, man skal gå og skamme sig over. Hvis man går og skammer sig over det og ikke tør få det offentliggjort, er der noget galt. Så derfor frem med tallene! Jeg skal opfordre De Radikale til at lægge pres på Folketingets partier, så vi kan få det vedtaget.

Det, der gør forslaget mere aktuelt end nogen sinde, er, som SF's ordfører sagde, at der nu er kommet noget helt nyt ind i billedet, nemlig de beløb, som skatteyderne tvinges til at betale til de politiske partier. Siden Folketinget har gennemført det, har vi fået en helt anden situation, for nu er det ikke under nogen omstændigheder egne penge, man taler om, nu er det skatteydernes penge, og selvfølgelig skal det frem i lyset, hvordan der bliver jongleret med dem.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne rette en misforståelse i det, som hr. Dohrmann sagde. Hr. Dohrmann sagde, at De Konservative bekæmper, at forslaget bliver en realitet. Hvis hr. Dohrmann tror det, kan han ikke have hørt min tale. Nu kan jeg jo ikke gentage den i sin fulde ordlyd, men jeg vil gerne spørge hr. Dohrmann, om han ikke er enig med mig i, at det, vi taler om, ikke bare skal være et regnskab, men skal være et fuldt dækkende regnskab, og at det også skal omfattet den indirekte støtte, der gives til de forskellige partier.

Jeg nævnte i min tale en række eksempler på det, nemlig f.eks. at fagbevægelsen i øjeblikket giver en massiv støtte til lokalradio og lokal-tv, som på den ene eller anden måde bruges i den politiske agitation, at man giver støtte til aviser og fagblade, som også bruges i den daglige politiske agitation, og at SiD med Hardy Hansen i spidsen satte 180 mio. kr. af, ikke til at støtte et parti, men til at prøve på at fratage nogle partier politisk indflydelse. Derfor vil jeg altså spørge, om ikke hr. Dohrmann er enig med mig i, at det bør være et fuldt dækkende regnskab, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil gerne spørge regeringspartiernes ordførere i særdeleshed Venstres ordfører, hvorfor